

oplysninger, som på grund af deres art, omfang eller formål indebærer særlige risici for personers rettigheder eller frihedsrettigheder. Dette gælder således bl.a. med hensyn til behandling af de (i rammeafgørelsens artikel 23) nævnte former for følsomme personoplysninger. Herudover er det i lovens § 45, stk. 2, bestemt, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at tilsynets udtalelse skal indhentes inden iværksættelsen af andre (end de i lovens § 45, stk. 1) nævnte behandlinger. Bestemmelsen vil f.eks. kunne tænkes anvendt i tilfælde, hvor der anvendes ny teknologi, der indebærer særlige risici for registrerede personer. Bemyndigelsen i § 45, stk. 2, er på nuværende tidspunkt ikke udnyttet.

4.2.6.3. Som nævnt ovenfor i pkt. 2.2.6.3. skal der efter rammeafgørelsens artikel 20 være adgang for den registrerede til at indbringe krænkelse af de rettigheder, der garanteres vedkommende i henhold til national lovgivning, for en domstol.

Der findes ikke udtrykkelige regler herom i persondataloven, idet adgangen til domstolsprøvelse allerede er sikret i dansk ret, jf. herved grundlovens § 63, stk. 1, hvorefter domstolene er berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser. Der vil således bl.a. være mulighed for domstolsprøvelse af sager afgjort af Datatilsynet på baggrund af f.eks. en klage fra den registrerede, og rammeafgørelsens artikel 20 nødvendiggør derfor ikke lovændringer.

4.2.6.4. Persondataloven indeholder i § 69 bestemmelser om erstatning. Det fremgår således, at den dataansvarlige skal erstatte skade, der er forvoldt ved behandling i strid med loven, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne have været afværget ved den agtpågivenhed og omhu, der må kræves i forbindelse med behandling af oplysninger.

Gennemførelse af rammeafgørelsens artikel 19, stk. 1 – hvorefter enhver, der har lidt skade som følge af en ulovlig handling eller enhver anden handling, der er uforenelig med de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af rammeafgørelsen, er berettiget til erstatning fra den kompetente myndighed – nødvendiggør derfor efter Justitsministeriets opfattelse ikke lovændringer.

Efter Justitsministeriets opfattelse må det derimod antages at være nødvendigt, at der i den bekendtgørelse (som vil blive udstedt i henhold til den foreslåede nye § 72 a i persondataloven) medtages bestemmelser, som åbner mulighed for, at danske myndigheder kan yde erstatning/refusion i alle tilfælde omfattet af rammeafgørelsens artikel 19, stk. 2.

4.2.6.5. Som nævnt i pkt. 2.2.6.5. forpligter rammeafgørelsens artikel 24 medlemsstaterne til at fastsætte sanktioner, som skal finde anvendelse i tilfælde af overtrædelse af de bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af rammeafgørelsen.

Persondatalovens § 70, stk. 2 og 4, indeholder bestemmelser om strafansvar i forbindelse med behandling af personoplysninger, der udføres for offentlige myndigheder. Hertil kommer, at der efter omstændighederne vil kunne pålægges strafansvar i medfør af straffelovens kapitel 16 om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv mv., ligesom der også er mulighed for at pålægge offentligt ansatte et disciplinært ansvar.

Det må antages, at den danske lovgivning allerede lever op til bestemmelsen i rammeafgørelsens artikel 24 om sanktioner. Det vurderes derfor ikke at være nødvendigt at fastsætte yderligere straf- og disciplinærretlige foranstaltninger end dem, der allerede gælder til sikring af, at lovgivningen overholdes fuldt ud.

4.2.7. Øvrige bestemmelser mv.

Rammeafgørelsen, herunder bestemmelserne om bl.a. forholdet mellem rammeafgørelsen (artikel 26) og aftaler indgået med tredjelande og forholdet mellem rammeafgørelsen og tidligere vedtagne EU-retsakter (artikel 28), som er beskrevet ovenfor under pkt. 2.2.7., rejser efter Justitsministeriets opfattelse ikke i øvrigt spørgsmål om lovændringer.

Det bemærkes i den forbindelse, at det bl.a. følger af betragtning nr. 39 i rammeafgørelsens præambel, at adskillige EU-retsakter indeholder specifikke bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, og at navnlig bestemmelserne om Europols, Eurojusts, Schengeninformationssystemets (SIS) og toldinformationssystemets (CIS) funktionsmåde samt de bestemmelser, der giver medlemsstaternes myndigheder direkte adgang til datasystemer i visse andre medlemsstater, ikke (bør) berøres af rammeafgørelsen.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

6. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. De administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.